

Sygn. akt: KIO 3270/25
KIO 3286/25

WYROK

Warszawa, dnia 17 września 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Marek Bienias

Protokolant: Klaudia Kwadrans

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 września 2025 r. odwołań wniesionych do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej:

A.w dniu 4 sierpnia 2025 r. przez wykonawcę **PreZero Recycling Południe Sp. z o. o. z siedzibą w Knurowie** sprawie o sygn. akt KIO 3270/25,

B.w dniu 4 sierpnia 2025 r. przez wykonawcę **Wrocławskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania ALBA S.A. z siedzibą we Wrocławiu** w sprawie o sygn. akt KIO 3286/25,

w postępowaniu prowadzonym przez **Gminę Lyski**

orzeka:

KIO 3270/25

1. Oddala odwołanie.

2. Kosztami postępowania obciąża wykonawcę **PreZero Recycling Południe Sp. z o. o. z siedzibą w Knurowie** i

2.1. Zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę **PreZero Recycling Południe Sp. z o. o. z siedzibą w Knurowie**, tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez Zamawiającego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

2.2. Zasądza od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

KIO 3286/25

1. Umarza postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutu nr 3.

2. W pozostałym zakresie oddala odwołanie.

3. Kosztami postępowania obciąża wykonawcę **Wrocławskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania ALBA S.A. z siedzibą we Wrocławiu** i

3.1. Zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę **Wrocławskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania ALBA S.A. z siedzibą we Wrocławiu**, tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez Zamawiającego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

3.2. Zasądza od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu zamówień publicznych.

Przewodniczący:.....

Sygn. akt: KIO 3270/25
KIO 3286/25

Uzasadnienie

I.KIO 3270/25:

Zamawiający – Gmina Lyski – prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego pn. „Odbieranie i zagospodarowanie odpadów komunalnych z terenu gminy Lyski”, nr ref.: ZP.271.9.2025.ROŚ.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym UE numer wydania Dz.U. S: 140/2025 dnia 24 lipca 2025 r. pod numerem: 483287-2025.

W dniu 4 sierpnia 2025 r. wykonawca PreZero Recycling Południe Sp. z o. o. z siedzibą w Knurówiwniost odwołanie od niezgodnej z przepisami P.z.p. treści dokumentów zamówienia sporządzonych i wykorzystanych na potrzeby postępowania prowadzonego przez Zamawiającego.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu niezgodnie z poniżej wskazanymi przepisami ustanowienie po stronie wykonawcy obowiązku osiągnięcia tzw. poziomów recyklingu dla Gminy Lyski (pkt 9.5. SOPZ oraz §4 ust. 2 pkt 3 PPU) oraz zobowiązanie wykonawcy do zapłaty kar umownych tytułem nie osiągnięcia wskazanego efektu, w wysokości obliczanej w sposób właściwy dla ustalenia wysokości kary administracyjnej, która może (lecz nie musi) zostać nałożona na Gminę Lyski (§8 ust. 1 pkt 11 PPU), tj. sformułowanie ww. postanowień z naruszeniem:

1) art. 8 ust. 1 P.z.p. w zw. z art. 387 § 1 k.c. oraz art. 16 pkt 1 i 3 P.z.p.; art. 8 ust. 1 P.z.p. w zw. z art. 483 § 1 k.c. w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 P.z.p. oraz art. 433 pkt 2 P.z.p. (zarzut podstawowy),

2) art. 8 ust. 1 P.z.p. w zw. z art. 3531 k.c. i 5 k.c. i 483 § 1 k.c. i 16 pkt 1 i 3 P.z.p. (zarzut ewentualny, na wypadek nieuwzględnienia przez Izbę zarzutu podstawowego).

Opierając się na przedstawionych zarzutach Odwołujący wnosił nakazanie Zamawiającemu modyfikacji postanowień pkt 9.5. SOPZ oraz §4 ust. 2 pkt 3 PPU, a także §8 ust. 1 pkt 11 PPU poprzez:

1) usunięcie wskazanych postanowień (zarzut podstawowy),

2) modyfikację ww. postanowień poprzez wprowadzenie następujących zmian (w zakresie dot. tzw. poziomów recyklingu):

9.5. SOPZ oraz §4 ust. 2 pkt 3 PPU:

„Wykonawca zobowiązany jest do współpracy z Zamawiającym celem osiągnięcia efektu ustawowo nałożonego na Gminę Lyski przepisem art. 3b ust. 1 u.c.p.g. w okresie i zakresie realizacji zamówienia, w szczególności poprzez:

1) realizację zamówienia z uwzględnieniem wskazanego celu,

2) dobór instalacji oraz procesów gospodarowania odpadami w sposób sprzyjający osiągnięciu wskazanego efektu,

3) współdziałanie z Zamawiającym w realizacji obowiązków kontrolnych oraz informacyjnych wynikających z art. 6ka ust. 1 u.c.p.g. oraz dokumentów zamówienia,

4) opracowywanie wraz z Gminą działań nakierowanych na zwiększenie stopnia recyklingu odpadów, w szczególności poprzez prawidłowe zbieranie ich przez właścicieli nieruchomości,

5) wdrażanie działań, o których mowa w pkt 4), a także ich bieżące i systematyczne analizowane w perspektywie osiągnięcia celów,

6) kwartalne informowanie Zamawiającego o przewidywanych poziomach recyklingu, w oparciu o dane dotyczące zagospodarowania odpadów komunalnych,

7) współpracę z Gminą w zakresie edukacji ekologicznej.”

przy jednoczesnym dodaniu w § 5 PPU ust. 3 o następującym brzmieniu:

„Zamawiający zobowiązany jest do współpracy z Wykonawcą celem osiągnięcia efektu ustawowo nałożonego na Gminę Lyski przepisem art. 3b ust. 1 u.c.p.g. w zakresie w jakim jego osiągnięcie uzależnione jest od sposobu realizacji zamówienia, w szczególności poprzez:

1) wszczynanie postępowań, o których mowa w art. 6ka ust. 2 u.c.p.g., a w przypadku ich nieefektywności, do wspólnego opracowywania procedur naprawczych zmierzających do ponoszenia odpowiedzialności przez właścicieli nieruchomości za nieselektywne zbieranie odpadów oraz zwiększanie stopnia prawidłowej zbiórki odpadów przez właścicieli nieruchomości,

2) opracowywanie wraz z Wykonawcą działań nakierowanych na zwiększenie stopnia recyklingu odpadów, w szczególności poprzez prawidłowe zbieranie ich przez właścicieli nieruchomości,

3) współpracę przy wdrażaniu rozwiązań nakierowanych na zgodne z prawem deponowanie przez właścicieli nieruchomości odpadów w sposób selektywny,

4) współpracę z Wykonawcą przy podejmowaniu działań kontrolnych względem właścicieli nieruchomości,

5) współpracę z Wykonawcą w zakresie edukacji ekologicznej.”

§8 ust. 1 pkt 11 PPU:

„Wykonawca współodpowiada za osiągnięcie przez Gminę Lyski poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, z wyłączeniem innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i rozbiórkowych stanowiących odpady komunalne, dla poziomu:

a) osiągniętego przez Gminę Lyski w 2024 r. poprzez obowiązek uiszczenia kar umownych w wysokości obliczonej jako iloczyn brakującej masy odpadów dla osiągnięcia wskazanego pułapu (osiągniętego przez Gminę Lyski w 2024 r.) i stawki za umieszczenie odpadów na składowisku, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 290 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska,

b) ustalonego pomiędzy poziomem wskazanym w lit a) powyżej, a wynikającym z przepisu art. 3b ust. 1 pkt 6 (2026 r.) i pkt 7 (2027 r.), pod warunkiem realizacji przez Gminę obowiązków wynikających z § 5 PPU ust. 3 oraz stosownych przepisów u.c.p.g. relewantnych dla osiągnięcia wskazanego efektu, poprzez obowiązek uiszczenia kar umownych w wysokości obliczonej jako iloczyn brakującej masy odpadów dla osiągnięcia wskazanego pułapu i 1/3 stawki za umieszczenie odpadów na składowisku, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 290 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska.”

W wyniku wniesionego odwołania przez wykonawcę PreZero Recycling Południe Sp. z o. o. z siedzibą w Knurówie Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie z dnia 4 września 2025 r. wniesionym do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej (pismo z dnia 3 września 2025 r.) wnosił o oddalenie odwołania.

Stan prawny ustalony przez Izbę:

Zgodnie z art. 16 pkt 1 i 3 ustawy PZP, Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób:

- 1) zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców;
- 3) proporcjonalny.

Zgodnie z art. 433 pkt 2 ustawy PZP, projektowane postanowienia umowy nie mogą przewidywać naliczania kar umownych za zachowanie wykonawcy niezwiązane bezpośrednio lub pośrednio z przedmiotem umowy lub jej prawidłowym wykonaniem.

Zgodnie z art. 387 § 1 k.c., Umowa o świadczenie niemożliwe jest nieważna.

Zgodnie z art. 483 § 1 k.c., można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna).

Zgodnie z art. 353¹ k.c., Strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

Zgodnie z art. 5 k.c., Nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.

Krajowa Izba Odwoławcza – po przeprowadzeniu rozprawy w przedmiotowej sprawie, po zapoznaniu się ze stanowiskami przedstawionymi w odwołaniu, odpowiedzi na odwołanie, konfrontując je z zebrany w sprawie materiałem procesowym, w tym z dokumentacją postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz po wysłuchaniu oświadczeń i stanowisk stron złożonych ustnie do protokołu w toku rozprawy – ustaliła i zważyła, co następuje:

Skład orzekający stwierdził, że odwołanie dotyczy materii określonej w art. 513 ustawy PZP i podlega rozpoznaniu zgodnie z art. 517 ustawy PZP. Izba stwierdziła również, że nie została wypełniona żadna z przesłanek określonych w art. 528 ustawy PZP, których stwierdzenie skutkowałoby odrzuceniem odwołania i odstąpieniem od badania meritum sprawy. Ponadto w ocenie składu orzekającego Odwołujący wykazał, że posiada legitymację materialną do wniesienia środka zaskarżenia zgodnie z przesłankami art. 505 ust. 1 ustawy PZP, tj. ma interes w uzyskaniu zamówienia, a naruszenie przez zamawiającego przepisów ustawy PZP może spowodować poniesienie przez niego szkody polegającej na nieuzyskaniu zamówienia.

Skład orzekający dokonał oceny stanu faktycznego ustalonego w sprawie mając na uwadze art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy PZP, który stanowi, że Izba uwzględni odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.

Izba – uwzględniając zgromadzony materiał dowodowy przedłożony przez strony, po dokonaniu ustaleń poczynionych na podstawie dokumentacji postępowania, biorąc pod uwagę zakres sprawy zakreślony przez okoliczności podniesione w odwołaniu oraz stanowiska złożone pisemnie i ustnie do protokołu – stwierdziła, że sformułowane przez Odwołującego zarzuty (podstawowy i ewentualny) nie znajdują oparcia w ustalonym stanie faktycznym i prawnym, a tym samym rozpoznawane odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Izba zważa, iż zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 8 ust. 1 P.z.p. w zw. z art. 387 § 1 k.c. oraz art. 16 pkt 1 i 3 P.z.p.; art. 8 ust. 1 P.z.p. w zw. z art. 483 § 1 k.c. w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 P.z.p. oraz art. 433 pkt 2 P.z.p. (zarzut podstawowy), jest w ocenie Izby niezasadny.

Izba zważa, iż zgodnie z § 3 ust. 3 SWZ, przedmiotem zamówienia jest odbieranie i zagospodarowanie odpadów komunalnych z nieruchomości położonych na terenie gminy Lyski.

W ramach zadania „Odbieranie i zagospodarowanie odpadów komunalnych z terenu gminy Lyski” Wykonawca ma obowiązek:

- a) odbierać i zagospodarować odpady komunalne z nieruchomości zamieszkałych i niezamieszkałych na warunkach określonych w szczegółowym opisie przedmiotu zamówienia,
- b) zorganizować mobilne punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych na warunkach określonych w szczegółowym opisie przedmiotu zamówienia,
- c) zorganizować zbieranie odpadów wielkogabarytowych i opon sprzed posesji na warunkach określonych w szczegółowym opisie przedmiotu zamówienia,
- d) wyposażyć nieruchomości w pojemniki do gromadzenia bioodpadów i worki do selektywnego zbierania odpadów komunalnych na zasadach określonych w szczegółowym opisie przedmiotu zamówienia,
- e) zorganizować akcję edukacyjną na zasadach określonych w szczegółowym opisie przedmiotu zamówienia, z kolei zgodnie z § 9 SWZ „Wymagany termin wykonania (realizacji) zamówienia to **okres 24 miesięcy: od 01.01.2026 r. do 31.12.2027 r.**”.

Nadto Izba zważa, iż Zamawiający w pkt 9.5 Szczegółowego opisu przedmiotu zamówienia, stanowiący załącznik nr 2 do SWZ, wskazał obowiązki Wykonawcy w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi będącymi przedmiotem zamówienia, tj. „*Osiągnięcia poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych oraz osiągnięcia poziomu ograniczenia składowania odpadów ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania. Nie przekraczać poziomu składowania zgodnie z przepisami prawa.*”

Poza tym, Izba zważa, iż Zamawiający w § 4 ust. 2 pkt 3) – 5) Projektowanych postanowień umowy, stanowiący załącznik nr 3 do SWZ, wskazał, iż wykonawca zobowiązuje się:

“3) osiągnąć poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, w wysokości co najmniej 56% wagowo za rok 2026 i 57% wagowo za rok 2027 zgodnie z art. 3b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i rozporządzeniami wykonawczymi do ww. ustawy,

4) ograniczyć masę odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania zgodnie z art. 3c ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i rozporządzeniami wykonawczymi do ww. ustawy,

5) nie przekraczać 30% poziomu składowania za każdy rok zgodnie z art. 3b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i rozporządzeniami wykonawczymi do ww. Ustawy”.

Natomiast w § 8 ust. 1 pkt 11) PPU, Zamawiający określił, iż: „*Wykonawca zapłaci Zamawiającej karę umowną za brak osiągnięcia poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, z wyłączeniem innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i rozbiórkowych stanowiących odpady komunalne, za brak osiągnięcia poziomu ograniczenia składowania odpadów ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania oraz za przekroczenie poziomu składowania w wysokości obliczonej jako iloczyn brakującej masy odpadów i stawki za umieszczenie odpadów na składowisku, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 290 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska.*”.

Dodatkowo Izba wskazuje, iż w myśl art. 433 pkt 2 ustawy PZP, projektowane postanowienia umowy nie mogą przewidywać naliczania kar umownych za zachowanie wykonawcy niezwiązane bezpośrednio lub pośrednio z przedmiotem umowy lub jej prawidłowym wykonaniem.

Izba zważa, iż na podstawie art. 3b ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, gminy są obowiązane osiągnąć poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych w wysokości co najmniej 56 % wagowo za 2026 r i 57 % wagowo za 2027 r. Z kolei w myśl ust. 1a ww. przepisu, poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych oblicza się jako stosunek masy odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi do masy wytworzonych odpadów komunalnych.

Zgodnie zaś z art. 9z ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, gmina, która nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 3b lub art. 3c - podlega karze pieniężnej obliczonej odrębnie dla wymaganego

poziomu:

- 1) przygotowania odpadów komunalnych do ponownego użycia i recyklingu;
- 2) ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania;
- 3) składowania, przy czym w myśl ust. 3 pkt 1 kary pieniężne, o których mowa w ust. 2 i ust. 2a pkt 1 i 2 - oblicza się w sposób określony w art. 9x ust. 3. I tak, na podstawie art. 9x ust. 3 **ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach**, karę pieniężną oblicza się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych na składowisku, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 290 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, i brakującej masy odpadów komunalnych wyrażonej w Mg, wymaganej do osiągnięcia odpowiedniego poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych lub ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że osiągnięcie przez gminy określonych poziomów recyklingu jest szczególnym obowiązkiem wchodzącym w skład utrzymania czystości i porządku w gminach, a wynika to bezpośrednio z art. 3 ust. 3, art. 3b i 3c **ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach**, przy czym gmina jest uprawniona do wykonywania zadań własnych albo za pomocą utworzonych przez siebie jednostek organizacyjnych albo też zawierać umowy z innymi podmiotami, w szczególności w drodze umowy powierzyć wykonywanie zadań z zakresu gospodarki komunalnej osobom fizycznym, osobom prawnym lub jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej, co ma swoje odzwierciedlenie w art. 9 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz w art. 3 ust. 1 ustawy o gospodarce komunalnej.

W związku z powyższym, mimo, iż na gminę został nałożony obowiązek udzielenia zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, to w ocenie Izby powinna mieć ona również możliwość zapewnienia sobie prawidłowej realizacji usług, z uwzględnieniem nałożonych na nią obowiązków osiągnięcia odpowiednich poziomów recyklingu. Z kolei sposób wykonywania przez wykonawcę usług ma bezpośredni wpływ na możliwość wypełnienia przez gminę obowiązków związanych z osiągnięciem odpowiednich poziomów recyklingu.

Izba zważa, iż na podstawie art. 6ka ust. 1 **ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach**, w przypadku niedopełnienia przez właściciela nieruchomości obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych, podmiot odbierający odpady komunalne przyjmuje je jako niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i powiadamia o tym wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz właściciela nieruchomości. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta na podstawie powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, wszczyna postępowanie w sprawie określenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi (art. 6ka ust. 2 **ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach**). Następnie w myśl art. 6ka ust. 3 **ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach**, Wójt, burmistrz lub prezydent miasta określa, w drodze decyzji, wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za miesiąc lub miesiące, a w przypadku nieruchomości, o których mowa w art. 6j ust. 3b, za rok, w których nie dopełniono obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych, stosując wysokość stawki opłaty podwyższonej, o której mowa w art. 6k ust. 3.

Izba chciałaby w tym miejscu zwrócić uwagę, iż w ramach przedmiotowego postępowania, w załączniku nr 2 do SWZ (Szczegółowy opis przedmiotu zamówienia), Zamawiający wskazał na obowiązki Wykonawcy, które w ocenie Izby mają za zadanie doprowadzić de facto do osiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu. I tak, Zamawiający wskazał, iż:

- ”
- 7.1 Wykonawca informuje Zamawiającą o nieruchomościach, na których brak jest pojemników na odpady komunalne (odpady zmieszane, bioodpady oraz segregowane - popioły i żużle).
 - 7.2 Wykonawca ma obowiązek odmówić odbioru odpadów w przypadku stwierdzenia innych odpadów niż odpady stanowiące przedmiot zamówienia, zaistniałe zdarzenie Wykonawca ma obowiązek potwierdzić dokumentacją fotograficzną; zdjęcia muszą zostać wykonane tak, aby nie budząc wątpliwości pozwalały na przypisanie pojemników, w tym worków do konkretnej nieruchomości oraz datę i godzinę wykonania zdjęcia.
 - 7.3 Wykonawca ma obowiązek powiadomić Zamawiającą o każdym przypadku wymienionym w punkcie 7.9. najpóźniej do 3 dni roboczych po zaistniałym zdarzeniu potwierdzając zaistniałe zdarzenie dokumentacją fotograficzną w formacie umożliwiającym odczyt.
 - 7.4 Wykonawca jest zobowiązany do monitorowania obowiązków ciążących na właścicielu nieruchomości, wynikających z Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Lyski w zakresie związanym z gospodarowaniem odpadami komunalnymi oraz niezwłocznego powiadamiania Zamawiającej o niewywiązywaniu się z obowiązku selektywnego zbierania odpadów. Powiadomienie powinno zawierać w szczególności:
 - adres nieruchomości,
 - informację, że odpady zostały odebrane jako zmieszane,
 - imię i nazwisko pracownika Wykonawcy, który stwierdził niedopełnienia przez właściciela nieruchomości obowiązku w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Do powiadomienia należy dołączyć dokumentację fotograficzną. Zdjęcia muszą zostać wykonane tak, aby nie budząc wątpliwości pozwalały na przypisanie pojemników, w tym worków do konkretnej nieruchomości oraz datę i godzinę wykonania zdjęcia.

7.26 Wykonawca zobowiązany jest do uczestnictwa raz w roku w imprezie plenerowej organizowanej na terenie gminy Lyski przez Zamawiającą. W ramach edukacji mieszkańców Wykonawca zorganizuje warsztaty, zajęcia, konkursy, pokaz sprzętu do odbierania odpadów komunalnych lub inne atrakcje w zakresie gospodarki odpadami.

9.1 Wykonawcę obowiązuje zakaz mieszania selektywnie zebranych odpadów komunalnych

z niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi oraz zakaz mieszania ze sobą poszczególnych frakcji selektywnie zebranych odpadów komunalnych za wyjątkiem tworzyw sztucznych, metali i opakowań wielomateriałowych, które zbierane są łącznie w worku /pojemniku koloru żółtego."

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Izby powyższe postanowienia Szczegółowego opisu przedmiotu zamówienia jednoznacznie wskazują, że Wykonawca zobowiązany jest do prowadzenia bieżącej kontroli poprawności segregacji odpadów na nieruchomościach zamieszkałych, a w konsekwencji w przeprowadzaniu procedury, o której mowa w art. 6ka ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Wójt, burmistrz lub prezydent miasta na podstawie powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, wszczyna postępowanie w sprawie określenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi).

W ocenie Izby potwierdzają to dowody Zamawiającego, z których wynika, iż Odwołujący informował Zamawiającego i wskazywał posesje, w których odpady nie zostały odebrane w sposób selektywny z uwagi na nieprawidłową segregację, zgłaszając Zamawiającemu sytuacje przepełnienia pojemników, czy też niezgodności gromadzenia odpadów ze złożonymi deklaracjami, w wyniku czego Zamawiający w każdym przypadku powiadomił mieszkańca o przesegregowaniu odpadów oraz poinformował o prawidłowej segregacji odpadów.

Dodatkowo, Izba zważa za Zamawiającym, iż na podstawie zawiadomień e-mail przekazanych przez Odwołującego z dnia 1.08.2024 r. oraz 2.08.2024 r. (dowody załączone do odpowiedzi na odwołanie) Zamawiający wdrożył także procedurę zastosowania opłaty podwyższonej – wobec mieszkańca - z tytułu nieselektywnego gospodarowania odpadami komunalnymi.

W ocenie Izby, nie jest więc tak, że Odwołujący, jak również każdy inny Wykonawca nie ma żadnego wpływu na sposób segregacji odpadów, zwłaszcza przy stosowaniu procedur i innych zapisów wskazanych powyżej w Szczegółowym opisie przedmiotu zamówienia, co zdaniem Izby będzie miało ewidentny wpływ na możliwość uzyskania odpowiednich poziomów recyklingu i odzysku odpadów przez gminę.

Nie można również tracić z pola widzenia, iż mimo, że obowiązek osiągnięcia określonych prawem poziomów recyklingu i odzysku odpadów jest obowiązkiem wynikającym z przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i nałożonym na gminę, to jednak gmina nie odbiera odpadów, lecz m.in. nadzoruje gospodarowanie odpadami komunalnymi, w tym realizację zadań powierzonych podmiotom odbierającym odpady komunalne od właścicieli nieruchomości.

Warto w tym miejscu podkreślić, iż w orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej, jak i w orzecznictwie sądów administracyjnych jednoznacznie wskazano, iż gmina może "przerzucić" na wykonawcę odpowiedzialność za obowiązek uzyskiwania odpowiednich poziomów recyklingu i zapewnienia sobie prawidłowej realizacji usług. Sposób ich wykonywania ma decydujący wpływ na możliwość wypełnienia przez gminę obowiązków związanych z selektywną zbiórką i osiąganiem wymaganych recyklingów. W ustawie o utrzymaniu czystości i porządku nie wprowadzono zakazu umownego uregulowania odpowiedzialności wykonawców za osiągnięcie poziomów recyklingu, za które ustawowo odpowiada gmina. Gmina ma prawo do ukształtowania stosunku prawnego w taki sposób, aby nałożyć na wykonawcę wyłonionego w trybie postępowania o zamówienia publiczne obowiązek uzyskiwania odpowiednich poziomów recyklingu i zapewnienia sobie prawidłowej realizacji usług (tak wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 17.02.2022 r. II SA/GL 1326/21, wyrok KIO z 29.11.2012 r., sygn. KIO 2544/12, wyrok KIO z 29.05.2013 r., sygn. KIC 1125/13, wyrok KIO z 20.11.2023 r., sygn. KIO 3247/23).

W ocenie Izby, to, że Zamawiający osiągnął poziom recyklingu w 2022 r. 11,86% (przy wymaganym poziomie przez ustawodawcę 25%), w 2023 r. 21,66% (przy wymaganym poziomie przez ustawodawcę 35%), w 2024 r. 21,82% (przy wymaganym poziomie przez ustawodawcę 45%), co wynika z Analiz stanu gospodarki odpadami komunalnymi opracowanych przez Gminę za okresy roczne od 2022 r. do 2024 r., wcale nie oznacza, że przy prawidłowym świadczeniu usługi odbioru i zagospodarowania odpadów przez Wykonawcę, nie będzie możliwe w żadnym wypadku osiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu ustalonego przez ustawodawcę w wysokości 56% za 2026 r. i 57% za 2027 r., zwłaszcza biorąc pod uwagę wywody Izby w postępowaniu odwoławczym o sygn. akt KIO 3286/25.

Niezależnie od powyższego, Izba zważa, iż z dowodów Zamawiającego w postaci raportów miesięcznych z lat 2022-2024 wynika zwiększenie poziomu selekcji odpadów przez mieszkańców Gminy Lyski, a w konsekwencji w ocenie Izby

Zamawiający podejmuje inicjatywy w celu zmotywowania własnych mieszkańców do intensyfikacji wysiłków w celu podniesienia wymaganego w art. 3b ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach poziomu recyklingu.

Poza tym, Izba nie popiera argumentacji Odwoływającego, aby „wśród działań Gminy negatywnie wpływających na osiągnięcie tzw. poziomów recyklingu pozostaje strategia finansowa ujawniająca się w braku zachęt ekonomicznych dla właścicieli nieruchomości zamieszkałych do kompostowania bioodpadów w przydomowym kompostowniku”. Izba zważa, iż stosownie do postanowienia § 2 Uchwały nr RG.0007.213.2020 Rady Gminy Lyski z dnia 30 listopada 2020 r. w sprawie zwolnienia w części z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi właścicieli nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi położonymi na terenie Gminy Lyski kompostujących bioodpady stanowiące odpady komunalne w kompostowniku przydomowym:

„Wysokość zwolnienia, o którym mowa w § 1 wynosi 1,00 zł miesięcznie od każdego mieszkańca nieruchomości.”

W ocenie Izby, mimo, że obowiązującą stawką zwolnienia kompostownikowego jest stawka 1 zł, to zdaniem Izby nie powoduje to negatywnego wpływu na osiągnięcie poziomów recyklingu.

Nadto, samo powoływanie się przez Odwoływającego na większą wysokość zwolnienia kompostownikowego na terenach innych gmin (Zawiercie, Łapsze, Oświęcim), jest w ocenie Izby niezasadne, tym bardziej, że Odwoływający nie wykazał, że gminy te są „podobne” do Zamawiającego, np. co do ilości mieszkańców.

Niezależnie od powyższego, należy zauważyć, iż Odwoływający obsługiwał Zamawiającego w latach 2022-2024, co powoduje, iż Odwoływający optymalizował i przewidywał jako własny obowiązek osiągnięcia poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, z wyłączeniem innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i rozbiórkowych stanowiących odpady komunalne oraz osiągnięcia poziomu ograniczenia składowania odpadów ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania, a także identyfikował mechanizm funkcjonowania kary umownej związanej nieuzyskaniem wymaganego poziomu recyklingu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Izba nie uznaje twierdzeń Odwoływającego, iż nałożenie na wykonawcę obowiązku osiągnięcia poziomów recyklingu w wysokości wynikającej z przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, co ma swoje odzwierciedlenie w postanowieniach SOPZ i PPU, jest żądaniem świadczenia niemożliwego w rozumieniu art. 387 § 1 KC. Brak jest również podstaw do stwierdzenia, że kwestionowane postanowienia SOPZ i PPU mogą utrudniać uczciwą konkurencję, czy stanowić efekt wykorzystania pozycji dominującej.

Izba nie podziela także stanowiska Odwoływającego o naruszeniu przez Zamawiającego art. 353¹ KC i art. 5 KC, zwłaszcza, że fakt skorzystania przez Zamawiającego z przyznanego ustawowo uprawnienia kształtowania treści umowy nie może stanowić sam w sobie o przekroczeniu zasady swobody umów ani o nadużyciu prawa podmiotowego.

Nadto powoływanie się przez Odwoływającego na tzw. system kaucyjny, który został wprowadzony ustawą z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami oraz niektórych innych ustaw, przez co zdaniem Odwoływającego „wprowadzenie systemu kaucyjnego z wysokim prawdopodobieństwem spowoduje odpływ z całego strumienia odpadów tych, które są najbardziej jakościowe pod kątem recyklingu” należy zauważyć, iż na podstawie dowodu w postaci raportu Deloitte („System kaucyjny – koszty, perspektywy, szanse”, wrzesień 2024 r.) wynika, iż „należy się spodziewać, że do przełomu lat 2027/2028 ilości selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych w systemie kaucyjnym będą niższe niż dotychczas odzyskiwane w systemach gminnych. Dopiero od 2028 roku masa odpadów opakowaniowych zebranych w systemie kaucyjnym spowoduje wzrost poziomów recyklingu, jednak jedynie o około 0,2-0,4 p.p. w stosunku do obecnie odzyskiwanego w ramach zbiórki komunalnej strumienia tej frakcji” (str. 71), a tym samym w ocenie Izby sam system kaucyjny nie będzie miał tak ogromnego wpływu na wzrost poziomów recyklingu.

Poza tym, w ocenie Izby, nie można twierdzić jednoznacznie, że system kaucyjny doprowadzi do tego, że mieszkańcy Gminy będą zanosić odpady najbardziej nadające się do recyklingu, tj. puszki, czy szklane butelki do sąsiednich gmin, doprowadzając tym samym do zmniejszenia wymaganego poziomu recyklingu u Zamawiającego.

W związku z powyższym, Izba nie popiera argumentacji Odwoływającego, że „wprowadzenie systemu kaucyjnego z wysokim prawdopodobieństwem spowoduje odpływ z całego strumienia odpadów tych, które są najbardziej jakościowe pod kątem recyklingu”, czy też „w pełni uzasadnione pozostaje zatem przyjęcie, że system kaucyjny pozytywnie wpłynie na poziomy recyklingu Miasta Rybnik (nieдалeko położonego od Gminy Lyski) ale negatywnie dla Gminy Lyski (ze względu na migrację odpadów)”, zwłaszcza że na chwilę obecną brak jest regulacji normatywnej, która określałaby, na jakich zasadach ustalane będzie pochodzenie z terenu danej gminy odpadów przekazywanych do systemu kaucyjnego.

Odnosząc się do kary umownej uregulowanej w § 8 ust. 1 pkt 11) PPU, poprzez wymaganie, iż: *„Wykonawca zapłaci Zamawiającej karę umowną za brak osiągnięcia poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, z wyłączeniem innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i rozbiórkowych stanowiących odpady komunalne, za brak osiągnięcia poziomu ograniczenia składowania odpadów ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania oraz za przekroczenie poziomu składowania w wysokości obliczonej jako iloczyn brakującej masy odpadów i stawki za umieszczenie odpadów na składowisku, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 290 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska”,* nie jest tak, jak sugeruje Odwoływający, że jakoby będzie

on zobowiązany do zapłaty kary umownej za okoliczności, które nie ma on de facto wpływu. W ocenie Izby wykonawca w ramach odbierania odpadów komunalnych odgrywa kluczową rolę w bieżącej kontroli poprawności segregacji odpadów na nieruchomościach zamieszkałych, a w konsekwencji w przeprowadzaniu procedury, o której mowa w art. 6ka ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, a czego zdaje się nie zauważać Odwołujący.

Nie można również tracić z pola widzenia, iż kara administracyjna nakładana na gminę za nieosiągnięcie poziomów recyklingu została uregulowana w art. 9z ust. 2a w zw. z art. 9z ust. 3 w zw. z art. 9x ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Zgodnie z przywołanymi przepisami ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, karę za nieosiągnięcie poziomów recyklingu oblicza się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych na składowisku, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 290 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, i brakującej masy odpadów komunalnych wyrażonej w Mg, wymaganej do osiągnięcia odpowiedniego poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych lub ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania.

Izba chciałaby w tym miejscu podkreślić, iż kara umowna powinna mieć między innymi charakter motywacyjny, a usunięcie jej z postanowień umowy, jak tego domaga się w żądaniu głównym Odwołujący, doprowadziłoby do sytuacji, w której wykonawca bez ponoszenia żadnych konsekwencji mógłby nie podejmować wysiłków w celu osiągnięcia wymaganych przez ustawodawcę poziomów recyklingu.

Warto w tym miejscu powołać się na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 31 stycznia 2024 r. o sygn. akt KIO 102/24, w którym Izba wskazała: „W konsekwencji nie może też być uznane za zasadne żądanie przez Odwołującego, aby Zamawiający całkowicie wykreślił z projektu umowy § 20 ust. 1 pkt 16 przewidujący kary umowne za nieosiągnięcie ww. poziomów recyklingu. Kara umowna powinna mieć między innymi charakter motywacyjny, zatem usunięcie jej w całości z projektu umowy doprowadziłoby do sytuacji, w której wykonawca bez ponoszenia żadnych konsekwencji mógłby nie podejmować wysiłków w celu osiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu. Jednocześnie Zamawiający zostałby pozbawiony jakiegokolwiek instrumentu służącego do wyegzekwowania od wykonawcy wykonania umowy zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w zakresie tychże poziomów recyklingu. Żądanie Odwołującego ma więc w istocie na celu zwolnienie go z obowiązku osiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu, co stoi w sprzeczności nie tylko z art. 3b ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ale także z art. 353¹ k.c. choćby w takim w zakresie, w jakim przepis ten wskazuje na ograniczenie zasady swobody umów z uwagi na sprzeczność treści i celu stosunku prawnego z ustawą.”

Niezależnie od powyższego, Izba zważa, iż zastrzeżenie kary umownej nie stanowi naruszenia art. 433 pkt 2 ustawy PZP zw. z art. 483 § 1 k.c. Należy bowiem zauważyć, że w § 8 ust. 1 pkt 11) PPU, nie zostało zawarte zastrzeżenie kary umownej za zachowanie wykonawcy niezwiązane bezpośrednio lub pośrednio z przedmiotem umowy lub jej prawidłowym wykonaniem (prawidłowe świadczenie usługi odbioru i zagospodarowania odpadów przez wykonawcę jest czynnikiem mającym bezpośredni i przeważający wpływ na wypełnienie warunków umowy).

Poza tym, Izba zważa, iż zastrzeżenie kar umownych nie jest samo w sobie nadużyciem nawet, jeżeli są to kary o charakterze gwarancyjnym (tak też wyrok z dnia 4 czerwca 2013 r. KIO 1126/13, KIO 1128/13, KIO 1132/13, KIO 1133/13, LEX nr 1350279). Należy bowiem zauważyć, że kara umowna skorelowana jest z obowiązkiem realizacji przez wykonawcę usług z uwzględnieniem aspektów (wymogów) środowiskowych, dla których ustawodawca, a za ustawodawcą Zamawiający ustanowił stosowny miernik efektywności w postaci tzw. poziomów recyklingu i składowania.

Nadto, Izba zważa, iż każdy Wykonawca, w tym i Odwołujący ma pełną swobodę w dobraniu odpowiedniej instalacji, w tym wybraniu odpowiednich procesów przetwarzania odpadów, które mają istotny wpływ na osiągnięcie efektu środowiskowego. Tym samym, wykonawca świadczący usługę odbioru i zagospodarowania odpadów posiada wpływ na osiągnięcie bądź też nie efektu środowiskowego, a w rezultacie na ponoszoną odpowiedzialność za osiągnięcie bądź nieosiągnięcie celu środowiskowego realizowanych usług, na co słusznie zwrócił uwagę Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie.

Poza tym, w ocenie Izby, brak funkcjonowania PSZOK u Zamawiającego, na co wskazywał Odwołujący na rozprawie, wcale nie ma u Zamawiającego jakiegos ogromnego wpływu na osiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu, ponieważ zdaniem Izby to sposób wykonywania usługi przez wykonawcę ma najistotniejszy wpływ na osiągnięcie wymaganych poziomów recyklingu.

Odnosząc się do zarzutu ewentualnego, tj. naruszenia przez Zamawiającego art. 8 ust. 1 P.z.p. w zw. z art. 353¹ k.c i 5 k.c. i 483 § 1 k.c. i 16 pkt 1 i 3 P.z.p. (zarzut ewentualny), jest w ocenie niezasadny.

W pierwszej kolejności, Izba zważa, iż Odwołujący nie wykazał, aby postanowienia SOPZ, czy PPU, w szczególności w zakresie kary umownej miały charakter nadużycia prawa podmiotowego, czy też naruszenie zasady swobody kontraktowej. W żadnym wypadku nie możemy również mówić o jakimkolwiek naruszeniu zasady równego traktowania

wykonawców czy zasady zachowania uczciwej konkurencji wynikających z art. 16 pkt 1 ustawy PZP, czy też zasady proporcjonalności wynikającej z art. 16 pkt 3 ustawy PZP.

W ocenie Izby, kara umowna określona w § 8 ust. 1 pkt 11 PPU ma niewątpliwie charakter motywacyjny, dyscyplinujący, a nie tylko sankcyjny, ponieważ tak ukształtowane postanowienie jak w obecnym kształcie stanowi dla Zamawiającego środek zapewniający, że wykonawca będzie podejmował wysiłki w celu osiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu m.in. poprzez działania kontrolne i informacyjne czy też kierowanie odebranych odpadów do instalacji, w których uzyskiwany poziom recyklingu umożliwi spełnienie przez wykonawcę wymagań, stawianych w SWZ.

Poza tym, żądanie ewentualne co do kary umownej nie zasługuje na uwzględnienie również z tego powodu, iż zdaniem Izby Odwołujący de facto dąży do wprowadzenia zupełnie innej kary umownej, która, jak słusznie zauważa Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie, nie wiadomo „czy i kiedy faktycznie wykonawca zostałby obciążony karą umowną za nieosiągnięcie poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu, a także mogłoby to doprowadzić do sytuacji, w której wykonawca pomimo braku dążenia do osiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu, nie poniesie żadnych konsekwencji z tego tytułu”.

Nadto Izba zważa, iż pozostałe dowody Zamawiającego nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, zaś sam Odwołujący nie złożył jakichkolwiek dowodów, czy to do odwołania, czy to na posiedzeniu, na potwierdzenie swoich tez. Konkludując, w ocenie Izby, zarzut świadczenia niemożliwego oraz abuzywności postanowień umowy, jak również zarzut przekroczenia granic swobody kontraktowania oraz nadużycia pozycji dominującej przez Zamawiającego, są zarzutami niezasadnymi.

II.KIO 3286/25:

Zamawiający – Gmina Lyski – prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego pn. „*Odbieranie i zagospodarowanie odpadów komunalnych z terenu gminy Lyski*”, nr ref.: ZP.271.9.2025.ROŚ.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym UE numer wydania Dz.U. S: 140/2025 dnia 24 lipca 2025 r. pod numerem: 483287-2025.

W dniu 4 sierpnia 2025 r. wykonawca Wrocławskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania ALBA S.A. z siedzibą we Wrocławiu wniósł odwołanie wobec treści dokumentów zamówienia.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie następujących przepisów:

1.Naruszenie art. 134 ust. 1 pkt 4 i pkt 20 p.z.p., art. 99 ust. 1 p.z.p. w zw. z art. 16 p.z.p., art. 431 p.z.p., 433 pkt 2 i pkt 3 p.z.p., art. 8 ust. 1 p.z.p. w zw. z art. 5 k.c., art. 3531 k.c., art. 387 § 1 k.c., art. 483 § 1 k.c, art. 473 § 1 k.c. w zw. z art. 3b u.c.p.g. poprzez wprowadzenie do opisu przedmiotu zamówienia obowiązku osiągnięcia poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, sankcjonowanego obowiązkiem zapłaty kar umownych na wypadek ich nieosiągnięcia, bez uwzględnienia wymagań i okoliczności mogących mieć wpływ na sporządzenie oferty (przeważający udział frakcji odpadów zmieszanych w strumieniu odpadów objętych przedmiotem zamówienia, słaba jakość selektywnej zbiórki odpadów komunalnych „u źródła”, sposób obliczania poziomów recyklingu, rola Zamawiającego w gminnym systemie gospodarki odpadami, uwarunkowania rynkowe w zakresie recyklingu odpadów, rygorystyczne wymogi jakościowe stawiane przez recyklerów, brak wdrożenia ROP), co narusza zasady współżycia społecznego, równowagę stron umowy oraz zasady uczciwej konkurencji, jako że zakłada nadmierne obciążenie wykonawcy ryzykiem kontraktowym w zakresie obowiązku osiągnięcia poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych w sytuacji, gdy ich osiągnięcie na poziomie oczekiwanym przez Zamawiającego jest obiektywnie niemożliwe do spełnienia przez wykonawcę w toku realizacji przedmiotowej usługi, co musi być uznane za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, bowiem *a priori* obciąża wykonawcę odpowiedzialnością za nienależyte wykonanie umowy oraz ryzykiem kar umownych, których podstawa nałożenia na wykonawcę może powstać nawet przy dochowaniu przez niego najwyższej staranności, z powodów całkowicie od niego niezależnych, jednocześnie działanie takie narusza art. 16 p.z.p., gdyż obowiązek nałożony na wykonawcę pozostaje nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia i jako taki narusza zasadę uczciwej konkurencji;

2.ewentualnie na wypadek nieuwzględnienia zarzutu nr 1 – naruszenie art. 134 ust. 1 pkt 20 p.z.p., art. 99 ust. 1 p.z.p., art. 16 p.z.p., art. 431 p.z.p., art. 433 pkt 2 i pkt 3 p.z.p. w zw. z art. 8 ust. 1 p.z.p. w zw. z art. 5 k.c., art. 3531 k.c., 387 § 1 k.c., art. 483 § 1 k.c., art. 471 k.c., art. 473 § 1 k.c. w zw. z art. 3b u.c.p.g., art. 9z ust. 2a u.c.p.g., art. 9x ust. 3 u.c.p.g. i art. 12b u.c.p.g. poprzez zastrzeżenie na rzecz Zamawiającego w § 8 ust. 1 pkt 11 Projektu Umowy kary umownej za nieosiągnięcie przez wykonawcę poziomów recyklingu w wysokości rażąco wygórowanej, nieuwzględniającej faktu, że na osiągnięcie tych poziomów mają wpływ przede wszystkim okoliczności od wykonawcy niezależne oraz w sposób zakładający nierównomierne rozłożenie ryzyk kontraktowych pomiędzy strony umowy, co stanowi nadużycie prawa podmiotowego Zamawiającego do kształtowania postanowień umownych i jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego z uwagi na wpływ

Zamawiającego na poziomy recyklingu, przy jednoczesnym ograniczonym wpływie wykonawcy na osiągnięte poziomy recyklingu (przeważający udział frakcji odpadów zmieszanych w strumieniu odpadów objętych przedmiotem zamówienia, słaba jakość selektywnej zbiórki odpadów komunalnych „u źródła”, sposób obliczania poziomów recyklingu, rola Zamawiającego w gminnym systemie gospodarki odpadami, uwarunkowania rynkowe w zakresie recyklingu odpadów, rygorystyczne wymogi jakościowe stawiane przez recyklerów, niewdrożenie ROP);

3. Naruszenie art. 134 ust. 1 pkt 20 p.z.p., art. 439 ust. 1 i 2 p.z.p., art. 99 ust. 1 p.z.p., art. 16 p.z.p., art. 17 ust. 1 p.z.p. oraz art. 3531 k.c. oraz art. 5 k.c. w zw. z art. 8 ust. 1 p.z.p. poprzez ukształtowanie warunków zamówienia w sposób nieuwzględniający wszystkich wymagań i okoliczności mogących mieć wpływ na sporządzenie oferty oraz naruszający równowagę stron umowy, niezapewniający ekwiwalentności świadczeń stron umowy i powodujący przerzucenie na wykonawcę ryzyk związanych ze zmianą kosztów wykonywania przedmiotu zamówienia w szczególności poprzez wprowadzenie do treści §12 projektu umowy (Załącznik nr 3 do SWZ) projektowanych postanowień umownych ograniczających waloryzację wyłącznie do kosztów transportu odpadów, przy całkowitym wyłączeniu innych kosztów realizacji zamówienia, a w szczególności kosztów zagospodarowania odpadów oraz kosztów pracy, mimo że stanowią one kluczowy składnik wynagrodzenia Wykonawcy; wprowadzenie minimalnego progu 5% wzrostu wskaźnika CPI dla złożenia wniosku o waloryzację, co czyni klauzulę czysto iluzoryczną; ograniczenie częstotliwości waloryzacji do jednokrotnego w całym dwuletnim okresie obowiązywania umowy; ograniczenie maksymalnej wartości waloryzacji do 1,5% wartości nominalnej umowy, co stanowi nieproporcjonalnie niski pułap i nie zapewnia wykonawcy ochrony przed skutkami inflacji, podczas gdy takie uwarunkowania zasad waloryzacji wynagrodzenia nie pozwalają na zapewnienie ekwiwalentności świadczeń stron umowy oraz nie niwelują ryzyk związanych ze zmianami kosztów wykonania zamówienia publicznego i czynią waloryzację wynagrodzenia iluzoryczną, zaś wprowadzenie ww. zapisów projektu umowy musi być uznane za naruszające zasady uczciwej konkurencji, proporcjonalności oraz równego traktowania stron stosunku zobowiązaniowego.

Opierając się na przedstawionych zarzutach Odwołujący wnosilo uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu dokonania modyfikacji treści dokumentów zamówienia w sposób wskazany w uzasadnieniu niniejszego odwołania. Wniosek ten obejmuje także zmiany dokumentacji postępowania wprost w żądaniu nie wskazane, ale konieczne do wprowadzenia z uwagi na zakres żądania wykonawcy – tj. zmiany będące konsekwencją żądanych zmian.

W wyniku wniesionego odwołania przez wykonawcę Wrocławskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania ALBA S.A. z siedzibą we Wrocławiu, Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie z dnia 5 września 2025 r. wniesionym do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej (pismo z dnia 5 września 2025 r.) wnosilo o umorzenie postępowania w części, tj. co do zarzutu nr 3, a w pozostałym zakresie o oddalenie odwołania.

Stan prawny ustalony przez Izbę:

Zgodnie z art. 16 pkt 1-3 ustawy PZP, Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób:

- 1)zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców,
- 2)przejrzysty,
- 3) proporcjonalny.

Zgodnie z art. 134 ust. 1 pkt 4 ustawy PZP, SWZ zawiera co najmniej opis przedmiotu zamówienia.

Zgodnie z art. 134 ust. 1 pkt 20 ustawy PZP, SWZ zawiera co najmniej projektowane postanowienia umowy w sprawie zamówienia publicznego, które zostaną wprowadzone do umowy w sprawie zamówienia publicznego.

Zgodnie z art. 99 ust. 1 ustawy PZP, przedmiot zamówienia opisuje się w sposób jednoznaczny i wyczerpujący, za pomocą dostatecznie dokładnych i zrozumiałych określeń, uwzględniając wymagania i okoliczności mogące mieć wpływ na sporządzenie oferty.

Zgodnie z art. 431 ustawy PZP, Zamawiający i wykonawca wybrany w postępowaniu o udzielenie zamówienia obowiązani są współdziałać przy wykonaniu umowy w sprawie zamówienia publicznego, zwanej dalej „umową”, w celu należytej realizacji zamówienia.

Zgodnie z art. 433 pkt 2 i 3 ustawy PZP, projektowane postanowienia umowy nie mogą przewidywać:

- 2) naliczania kar umownych za zachowanie wykonawcy niezwiązane bezpośrednio lub pośrednio z przedmiotem umowy lub jej prawidłowym wykonaniem;
- 3) odpowiedzialności wykonawcy za okoliczności, za które wyłączną odpowiedzialność ponosi zamawiający.

Zgodnie z art. 439 ust. 1 i 2 ustawy PZP:

1. Umowa, której przedmiotem są roboty budowlane, dostawy lub usługi, zawarta na okres dłuższy niż 6 miesięcy, zawiera postanowienia dotyczące zasad wprowadzania zmian wysokości wynagrodzenia należnego wykonawcy w przypadku zmiany ceny materiałów lub kosztów związanych z realizacją zamówienia.

2. W umowie określa się:

1) poziom zmiany ceny materiałów lub kosztów, o których mowa w ust. 1, uprawniający strony umowy do żądania zmiany wynagrodzenia oraz początkowy termin ustalenia zmiany wynagrodzenia;

2) sposób ustalania zmiany wynagrodzenia:

a) z użyciem odesłania do wskaźnika zmiany ceny materiałów lub kosztów, w szczególności wskaźnika ogłaszanego w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego lub

b) przez wskazanie innej podstawy, w szczególności wykazu rodzajów materiałów lub kosztów, w przypadku których zmiana ceny uprawnia strony umowy do żądania zmiany wynagrodzenia;

3) sposób określenia wpływu zmiany ceny materiałów lub kosztów na koszt wykonania zamówienia oraz określenie okresów, w których może następować zmiana wynagrodzenia wykonawcy;

4) maksymalną wartość zmiany wynagrodzenia, jaką dopuszcza zamawiający w efekcie zastosowania postanowień o zasadach wprowadzania zmian wysokości wynagrodzenia.

Zgodnie z art. 387 § 1 k.c., Umowa o świadczenie niemożliwe jest nieważna.

Zgodnie z art. 483 § 1 k.c., można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna).

Zgodnie z art. 353¹ k.c., Strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

Zgodnie z art. 5 k.c., Nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.

Zgodnie z art. 473 § 1 k.c., dłużnik może przez umowę przyjąć odpowiedzialność za niewykonanie lub za nienależyte wykonanie zobowiązania z powodu oznaczonych okoliczności, za które na mocy ustawy odpowiedzialności nie ponosi.

Zgodnie z art. 471 k.c., dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Zgodnie z art. 3b ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, 1. Gminy są obowiązane osiągnąć poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych w wysokości co najmniej:

1) 20% wagowo - za rok 2021;

2) 25% wagowo - za rok 2022;

3) 35% wagowo - za rok 2023;

4) 45% wagowo - za rok 2024;

5) 55% wagowo - za rok 2025;

6) 56% wagowo - za rok 2026;

7) 57% wagowo - za rok 2027;

8) 58% wagowo - za rok 2028;

9) 59% wagowo - za rok 2029;

10) 60% wagowo - za rok 2030;

11) 61% wagowo - za rok 2031;

12) 62% wagowo - za rok 2032;

13) 63% wagowo - za rok 2033;

14) 64% wagowo - za rok 2034;

15) 65% wagowo - za rok 2035 i za każdy kolejny rok.

Krajowa Izba Odwoławcza – po przeprowadzeniu rozprawy w przedmiotowej sprawie, po zapoznaniu się ze stanowiskami przedstawionymi w odwołaniu, odpowiedzi na odwołanie, konfrontując je z zebrany w sprawie materiałem procesowym, w tym z dokumentacją postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz po wysłuchaniu oświadczeń i stanowisk stron złożonych ustnie do protokołu w toku rozprawy – ustaliła i zważyła, co następuje:

Skład orzekający stwierdził, że odwołanie dotyczy materii określonej w art. 513 ustawy PZP i podlega rozpoznaniu zgodnie z art. 517 ustawy PZP. Izba stwierdziła również, że nie została wypełniona żadna z przesłanek określonych w art. 528 ustawy PZP, których stwierdzenie skutkowałoby odrzuceniem odwołania i odstąpieniem od badania meritum sprawy. Ponadto w ocenie składu orzekającego Odwołujący wykazał, że posiada legitymację materialną do wniesienia środka zaskarżenia zgodnie z przesłankami art. 505 ust. 1 ustawy PZP, tj. ma interes w uzyskaniu zamówienia, a naruszenie przez zamawiającego przepisów ustawy PZP może spowodować poniesienie przez niego szkody polegającej na nieuzyskaniu zamówienia.

Skład orzekający dokonał oceny stanu faktycznego ustalonego w sprawie mając na uwadze art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy PZP, który stanowi, że Izba uwzględni odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.

Izba – uwzględniając zgromadzony materiał dowodowy przedłożony przez strony, po dokonaniu ustaleń poczynionych na podstawie dokumentacji postępowania, biorąc pod uwagę zakres sprawy zakreślony przez okoliczności podniesione w odwołaniu oraz stanowiska złożone pisemnie i ustnie do protokołu – stwierdziła, że sformułowane przez Odwołującego zarzuty nr 1 i 2 nie znajdują oparcia w ustalonym stanie faktycznym i prawnym, a tym samym rozpoznawane odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności, Izba zważyła, iż umorzyła postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutu nr 3 na podstawie art. 568 pkt 2 ustawy PZP, ze względu na to, iż Zamawiający dokonał modyfikacji polegającej na całkowitym wykreśleniu dotychczasowej treści kwestionowanego zapisu § 12 PPU i zastąpieniu go nowym brzmieniem, a w konsekwencji w ocenie Izby nie istnieje tzw. substrat zaskarżenia niezbędny do tego, aby Izba mogła rozpoznać odwołanie merytorycznie i stwierdzić, czy Zamawiający dopuścił się naruszenia przepisów ustawy PZP. Powyższe powoduje, że postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutu nr 3 stało się zbędne.

Izba zważyła, iż zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 134 ust. 1 pkt 4 i pkt 20 p.z.p., art. 99 ust. 1 p.z.p. w zw. z art. 16 p.z.p., art. 431 p.z.p., 433 pkt 2 i pkt 3 p.z.p., art. 8 ust. 1 p.z.p. w zw. z art. 5 k.c., art. 3531 k.c., art. 387 § 1 k.c., art. 483 § 1 k.c., art. 473 § 1 k.c. w zw. z art. 3b u.c.p.g. poprzez wprowadzenie do opisu przedmiotu zamówienia obowiązku osiągnięcia poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, sankcjonowanego obowiązkiem zapłaty kar umownych na wypadek ich nieosiągnięcia, jest w ocenie Izby niezasadny.

Izba zważyła, iż zgodnie z § 3 ust. 3 SWZ, przedmiotem zamówienia jest odbieranie i zagospodarowanie odpadów komunalnych z nieruchomości położonych na terenie gminy Lyski.

W ramach zadania „Odbieranie i zagospodarowanie odpadów komunalnych z terenu gminy Lyski” Wykonawca ma obowiązek:

- a) odbierać i zagospodarować odpady komunalne z nieruchomości zamieszkałych i niezamieszkałych na warunkach określonych w szczegółowym opisie przedmiotu zamówienia,
- b) zorganizować mobilne punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych na warunkach określonych w szczegółowym opisie przedmiotu zamówienia,
- c) zorganizować zbieranie odpadów wielkogabarytowych i opon sprzed posesji na warunkach określonych w szczegółowym opisie przedmiotu zamówienia,
- d) wyposażyć nieruchomości w pojemniki do gromadzenia bioodpadów i worki do selektywnego zbierania odpadów komunalnych na zasadach określonych w szczegółowym opisie przedmiotu zamówienia,
- e) zorganizować akcję edukacyjną na zasadach określonych w szczegółowym opisie przedmiotu zamówienia, z kolei zgodnie z § 9 SWZ „Wymagany termin wykonania (realizacji) zamówienia to **okres 24 miesięcy: od 01.01.2026 r. do 31.12.2027 r.**”.

Nadto Izba zważyła, iż Zamawiający w pkt 9.5 Szczegółowego opisu przedmiotu zamówienia, stanowiący załącznik nr 2 do SWZ, wskazał obowiązki Wykonawcy w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi będącymi przedmiotem zamówienia, tj. „*Osiągnięcia poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych oraz osiągnięcia poziomu ograniczenia składowania odpadów ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania. Nie przekraczać poziomu składowania zgodnie z przepisami prawa.*”

Poza tym, Izba zważyła, iż Zamawiający w § 4 ust. 2 pkt 3) – 5) Projektowanych postanowień umowy, stanowiący załącznik nr 3 do SWZ, wskazał, iż wykonawca zobowiązuje się:

- “3) osiągnąć poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, w wysokości co najmniej 56% wagowo za rok 2026 i 57% wagowo za rok 2027 zgodnie z art. 3b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i rozporządzeniami wykonawczymi do ww. ustawy,
- 4) ograniczyć masę odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania zgodnie z art. 3c ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i rozporządzeniami wykonawczymi do ww. ustawy,
- 5) nie przekraczać 30% poziomu składowania za każdy rok zgodnie z art. 3b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i rozporządzeniami wykonawczymi do ww. Ustawy”.

Natomiast w § 8 ust. 1 pkt 11) PPU, Zamawiający określił, iż: „*Wykonawca zapłaci Zamawiającej karę umowną za brak osiągnięcia poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, z wyłączeniem innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i rozbiórkowych stanowiących odpady komunalne, za brak osiągnięcia poziomu ograniczenia składowania odpadów ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania oraz za przekroczenie poziomu składowania w wysokości obliczonej jako iloczyn brakującej masy odpadów i stawki za umieszczenie odpadów*

na składowisku, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 290 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska.”.

W pierwszej kolejności, Izba zważa, iż zgodnie z art. 99 ust. 1 ustawy PZP, przedmiot zamówienia opisuje się w sposób jednoznaczny i wyczerpujący, za pomocą dostatecznie dokładnych i zrozumiałych określeń, uwzględniając wymagania i okoliczności mogące mieć wpływ na sporządzenie oferty.

Dodatkowo Izba wskazuje, iż w myśl art. 433 pkt 2 i 3 ustawy PZP, projektowane postanowienia umowy nie mogą przewidywać naliczania kar umownych za zachowanie wykonawcy niezwiązane bezpośrednio lub pośrednio z przedmiotem umowy lub jej prawidłowym wykonaniem (pkt 2) oraz odpowiedzialności wykonawcy za okoliczności, za które wyłączną odpowiedzialność ponosi zamawiający (pkt 3). Na zasadzie zaś art. 431 ustawy PZP, zamawiający i wykonawca wybrany w postępowaniu o udzielenie zamówienia obowiązani są współdziałać przy wykonaniu umowy w sprawie zamówienia publicznego w celu należytej realizacji zamówienia.

Izba zważa, iż na podstawie art. 3b ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, gminy są obowiązane osiągnąć poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych w wysokości co najmniej 56 % wagowo za 2026 r i 57 % wagowo za 2027 r. Z kolei w myśl ust. 1a ww. przepisu, poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych oblicza się jako stosunek masy odpadów komunalnych przygotowanych do ponownego użycia i poddanych recyklingowi do masy wytworzonych odpadów komunalnych.

Zgodnie zaś z art. 9z ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, gmina, która nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 3b lub art. 3c - podlega karze pieniężnej obliczonej odrębnie dla wymaganego poziomu:

- 1) przygotowania odpadów komunalnych do ponownego użycia i recyklingu;
- 2) ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania;
- 3) składowania, przy czym w myśl ust. 3 pkt 1 kary pieniężne, o których mowa w ust. 2 i ust. 2a pkt 1 i 2 - oblicza się w sposób określony w art. 9x ust. 3. I tak, na podstawie art. 9x ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, karę pieniężną oblicza się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych na składowisku, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 290 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, i brakującej masy odpadów komunalnych wyrażonej w Mg, wymaganej do osiągnięcia odpowiedniego poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych lub ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że osiągnięcie przez gminy określonych poziomów recyklingu jest szczególnym obowiązkiem wchodzącym w skład utrzymania czystości i porządku w gminach, a wynika to bezpośrednio z art. 3 ust. 3, art. 3b i 3c ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, przy czym gmina jest uprawniona do wykonywania zadań własnych albo za pomocą utworzonych przez siebie jednostek organizacyjnych albo też zawierać umowy z innymi podmiotami, w szczególności w drodze umowy powierzyć wykonywanie zadań z zakresu gospodarki komunalnej osobom fizycznym, osobom prawnym lub jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej, co ma swoje odzwierciedlenie w art. 9 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz w art. 3 ust. 1 ustawy o gospodarce komunalnej.

W związku z powyższym, mimo , iż na gminę został nałożony obowiązek udzielenia zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, to w ocenie Izby powinna mieć ona również możliwość zapewnienia sobie prawidłowej realizacji usług, z uwzględnieniem nałożonych na nią obowiązków osiągnięcia odpowiednich poziomów recyklingu. Z kolei sposób wykonywania przez wykonawcę usług ma bezpośredni wpływ na możliwość wypełnienia przez gminę obowiązków związanych z osiągnięciem odpowiednich poziomów recyklingu.

Izba zważa, iż na podstawie art. 6ka ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w przypadku niedopełnienia przez właściciela nieruchomości obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych, podmiot odbierający odpady komunalne przyjmuje je jako niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i powiadamia o tym wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz właściciela nieruchomości. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta na podstawie powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, wszczyna postępowanie w sprawie określenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi (art. 6ka ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach). Następnie w myśl art. 6ka ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, Wójt, burmistrz lub prezydent miasta określa, w drodze decyzji, wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za miesiąc lub miesiące, a w przypadku nieruchomości, o których mowa w art. 6j ust. 3b, za rok, w których nie dopełniono obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych, stosując wysokość stawki opłaty podwyższonej, o której mowa w art. 6k ust. 3.

Izba chciałaby w tym miejscu zwrócić uwagę, iż w ramach przedmiotowego postępowania, w załączniku nr 2 do SWZ (Szczegółowy opis przedmiotu zamówienia), Zamawiający wskazał na obowiązki Wykonawcy, które w ocenie Izby mają za zadanie doprowadzić de facto do osiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu. I tak, Zamawiający wskazał, iż:

”

- 7.5 Wykonawca informuje Zamawiającą o nieruchomościach, na których brak jest pojemników na odpady komunalne (odpady zmieszane, bioodpady oraz segregowane - popioły i żużle).
- 7.6 Wykonawca ma obowiązek odmówić odbioru odpadów w przypadku stwierdzenia innych odpadów niż odpady stanowiące przedmiot zamówienia, zaistniałe zdarzenie Wykonawca ma obowiązek potwierdzić dokumentacją fotograficzną; zdjęcia muszą zostać wykonane tak, aby nie budząc wątpliwości pozwalały na przypisanie pojemników, w tym worków do konkretnej nieruchomości oraz datę i godzinę wykonania zdjęcia.
- 7.7 Wykonawca ma obowiązek powiadomić Zamawiającą o każdym przypadku wymienionym w punkcie 7.9. najpóźniej do 3 dni roboczych po zaistniałym zdarzeniu potwierdzając zaistniałe zdarzenie dokumentacją fotograficzną w formacie umożliwiającym odczyt.
- 7.8 Wykonawca jest zobowiązany do monitorowania obowiązków ciążących na właścicielu nieruchomości, wynikających z Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Lyski w zakresie związanym z gospodarowaniem odpadami komunalnymi oraz niezwłocznego powiadamiania Zamawiającej o niewywiązywaniu się z obowiązku selektywnego zbierania odpadów. Powiadomienie powinno zawierać w szczególności:
- adres nieruchomości,
 - informację, że odpady zostały odebrane jako zmieszane,
 - imię i nazwisko pracownika Wykonawcy, który stwierdził niedopełnienia przez właściciela nieruchomości obowiązku w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

Do powiadomienia należy dołączyć dokumentację fotograficzną. Zdjęcia muszą zostać wykonane tak, aby nie budząc wątpliwości pozwalały na przypisanie pojemników, w tym worków do konkretnej nieruchomości oraz datę i godzinę wykonania zdjęcia.

7.26 Wykonawca zobowiązany jest do uczestnictwa raz w roku w imprezie plenerowej organizowanej na terenie gminy Lyski przez Zamawiającą. W ramach edukacji mieszkańców Wykonawca zorganizuje warsztaty, zajęcia, konkursy, pokaz sprzętu do odbierania odpadów komunalnych lub inne atrakcje w zakresie gospodarki odpadami.

9.2 Wykonawcę obowiązuje zakaz mieszania selektywnie zebranych odpadów komunalnych z niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi oraz zakaz mieszania ze sobą poszczególnych frakcji selektywnie zebranych odpadów komunalnych za wyjątkiem tworzyw sztucznych, metali i opakowań wielomateriałowych, które zbierane są łącznie w worku /pojemniku koloru żółtego.”

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Izby powyższe postanowienia Szczegółowego opisu przedmiotu zamówienia jednoznacznie wskazują, że Wykonawca zobowiązany jest do prowadzenia bieżącej kontroli poprawności segregacji odpadów na nieruchomościach zamieszkałych, a w konsekwencji w przeprowadzaniu procedury, o której mowa w art. 6ka ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Wójt, burmistrz lub prezydent miasta na podstawie powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, wszczyna postępowanie w sprawie określenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi).

W ocenie Izby potwierdzają to dowody Zamawiającego (zawiadomienia Odwołującego z dnia 28 sierpnia 2025 r. (w liczbie 4 sztuk) oraz z dnia 29 sierpnia 2025 r. (w liczbie 1 sztuki), z których wynika, iż Odwołujący informował Zamawiającego o odmowie odbioru odpadów komunalnych z nieruchomości mieszkańców z uwagi na nieprawidłową segregację, w wyniku czego Zamawiający w każdym przypadku powiadomił mieszkańca o przesegregowaniu odpadów oraz poinformował o prawidłowej segregacji odpadów.

W ocenie Izby, nie jest więc tak, że Odwołujący, jak również każdy inny Wykonawca nie ma żadnego wpływu na sposób segregacji odpadów, zwłaszcza przy stosowaniu procedur i innych zapisów wskazanych powyżej w Szczegółowym opisie przedmiotu zamówienia, co zdaniem Izby będzie miało ewidentny wpływ na możliwość uzyskania odpowiednich poziomów recyklingu i odzysku odpadów przez gminę.

Nie można również tracić z pola widzenia, iż mimo, że obowiązek osiągnięcia określonych prawem poziomów recyklingu i odzysku odpadów jest obowiązkiem wynikającym z przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i nałożonym na gminę, to jednak gmina nie odbiera odpadów, lecz m.in. nadzoruje gospodarowanie odpadami komunalnymi, w tym realizację zadań powierzonych podmiotom odbierającym odpady komunalne od właścicieli nieruchomości.

Warto w tym miejscu podkreślić, iż w orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej, jak i w orzecznictwie sądów administracyjnych jednoznacznie wskazano, iż gmina może "przerzucić" na wykonawcę odpowiedzialność za obowiązek uzyskiwania odpowiednich poziomów recyklingu i zapewnienia sobie prawidłowej realizacji usług. Sposób ich wykonywania ma decydujący wpływ na możliwość wypełnienia przez gminę obowiązków związanych z selektywną zbiórką i osiaganiem wymaganych recyklingów. W ustawie o utrzymaniu czystości i porządku nie wprowadzono zakazu umownego uregulowania odpowiedzialności wykonawców za osiągnięcie poziomów recyklingu, za które ustawowo

odpowiada gmina. Gmina ma prawo do ukształtowania stosunku prawnego w taki sposób, aby nałożyć na wykonawcę wyłonionego w trybie postępowania o zamówienia publiczne obowiązek uzyskiwania odpowiednich poziomów recyklingu i zapewnienia sobie prawidłowej realizacji usług (tak wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 17.02.2022 r. II SA/GL 1326/21, wyrok KIO z 29.11.2012 r., sygn. KIO 2544/12, wyrok KIO z 29.05.2013 r., sygn. KIC 1125/13, wyrok KIO z 20.11.2023 r., sygn. KIO 3247/23).

W ocenie Izby, to, że Zamawiający osiągnął poziom recyklingu w 2022 r. 11,86% (przy wymaganym poziomie przez ustawodawcę 25%), w 2023 r. 21,66% (przy wymaganym poziomie przez ustawodawcę 35%), w 2024 r. 21,82% (przy wymaganym poziomie przez ustawodawcę 45%), co wynika z Analiz stanu gospodarki odpadami komunalnymi opracowanych przez Gminę za okresy roczne od 2022 r. do 2024 r., wcale nie oznacza, że przy prawidłowym świadczeniu usługi odbioru i zagospodarowania odpadów przez Wykonawcę, nie będzie możliwe w żadnym wypadku osiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu ustalonego przez ustawodawcę w wysokości 56% za 2026 r. i 57% za 2027 r.

Należy bowiem zauważyć, że z dowodu Odwołującego w postaci symulacji osiągnięcia poziomów recyklingu w roku 2025 na podstawie danych z I półrocza 2025 r. wynika po pierwsze, że możliwy poziom recyklingu z poszczególnych frakcji wynosi ogólnie 38,7% (na co wskazywał Odwołujący na rozprawie) i zdaniem Odwołującego w całym roku 2025 nie będzie możliwe osiągnięcie więcej niż 40% poziomu recyklingu, to w ocenie Izby nie można z góry przesądzać, że jeśli w I półroczu poziom ten wynosi 38,7%, to w drugim półroczu nie może być on wyższy. A po drugie, nawet gdyby przyjąć argumentację Odwołującego o niemożliwości osiągnięcia w całym roku 2025 40% poziomu recyklingu za właściwą, to w ocenie Izby, biorąc pod uwagę, że w 2024 r. poziom ten wynosił 21,82%, świadczy o tym, że przy prawidłowym wykonywaniu usługi możliwe jest osiągnięcie wymaganych poziomów recyklingu przez wykonawcę w latach 2026 -2027.

Dodatkowo Izba zważa, iż z dowodów Zamawiającego w postaci raportów miesięcznych w okresie I-VII/2025 wynika, iż Odwołujący ma możliwość osiągnięcia zakładanego wolumenu odbioru w poszczególnych sekcjach (rodzajach odpadów).

Niezależnie od powyższego, należy zauważyć, iż Odwołujący obsługuje Zamawiającego w roku 2025, co powoduje, iż Odwołujący przystępując do postępowania o udzielenie zamówienia publicznego optymalizował i przewidywał jako własny obowiązek osiągnięcia poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, z wyłączeniem innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i rozbiórkowych stanowiących odpady komunalne oraz osiągnięcia poziomu ograniczenia składowania odpadów ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania, a także identyfikował mechanizm funkcjonowania kary umownej związanej nieuzyskaniem wymaganego poziomu recyklingu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Izba nie uznaje twierzeń Odwołującego, iż nałożenie na wykonawcę obowiązku osiągnięcia poziomów recyklingu w wysokości wynikającej z przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, co ma swoje odzwierciedlenie w postanowieniach SOPZ i PPU, ęst żądaniem świadczenia niemożliwego w rozumieniu art. 387 § 1 KC, czy też kwestionowane projektowane postanowienia umowne miałyby być sprzeczne z ustawą albo mające na celu obejście ustawy. Brak jest również podstaw do stwierdzenia, że kwestionowane postanowienia SOPZ i PPU mogą utrudniać uczciwą konkurencję, czy stanowić efekt wykorzystania pozycji dominującej.

Izba nie podziela także stanowiska Odwołującego o naruszeniu przez Zamawiającego art. 353¹ KC i art. 5 KC, zwłaszcza, że fakt skorzystania przez Zamawiającego z przyznanego ustawowo uprawnienia kształtowania treści umowy nie może stanowić sam w sobie o przekroczeniu zasady swobody umów ani o nadużyciu prawa podmiotowego.

Nadto powoływanie się przez Odwołującego na tzw. system kaucyjny, który został wprowadzony ustawą z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami oraz niektórych innych ustaw, przez co zdaniem Odwołującego „spowoduje odpływ odpadów” należy zauważyć, iż na podstawie dowodu w postaci raportu Deloitte („System kaucyjny – koszty, perspektywy, szanse”, wrzesień 2024 r.) wynika, iż „należy się spodziewać, że do przełomu lat 2027/2028 ilości selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych w systemie kaucyjnym będą niższe niż dotychczas odzyskiwane w systemach gminnych. Dopiero od 2028 roku masa odpadów opakowaniowych zebranych w systemie kaucyjnym spowoduje wzrost poziomów recyklingu, jednak jedynie o około 0,2-0,4 p.p. w stosunku do obecnie odzyskiwanego w ramach zbiórki komunalnej strumienia tej frakcji” (str. 71), a tym samym w ocenie Izby sam system kaucyjny nie będzie miał tak ogromnego wpływu na wzrost poziomów recyklingu.

Poza tym, w ocenie Izby, nie można twierdzić jednoznacznie, że system kaucyjny doprowadzi do tego, że mieszkańcy Gminy będą zanosić odpady najbardziej nadające się do recyklingu, tj. puszki, czy szklane butelki do sąsiednich gmin, doprowadzając tym samym do zmniejszenia wymaganego poziomu recyklingu u Zamawiającego.

W związku z powyższym, Izba nie popiera argumentacji Odwołującego, że „istnieje również duże prawdopodobieństwo, że część odpadów odpłynie do gmin ościennych, w których mieszkańcy robią zakupy, by tam przekazać je za kaucją uprawnionym podmiotom”, zwłaszcza że na chwilę obecną brak jest regulacji normatywnej, która określałaby, na jakich

zasadach ustalane będzie pochodzenie z terenu danej gminy odpadów przekazywanych do systemu kaucyjnego. Odnosząc się do kary umownej uregulowanej w § 8 ust. 1 pkt 11) PPU, poprzez wymaganie, iż: „Wykonawca zapłaci Zamawiającej karę umowną za brak osiągnięcia poziomów przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych, z wyłączeniem innych niż niebezpieczne odpadów budowlanych i rozbiórkowych stanowiących odpady komunalne, za brak osiągnięcia poziomu ograniczenia składowania odpadów ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania oraz za przekroczenie poziomu składowania w wysokości obliczonej jako iloczyn brakującej masy odpadów i stawki za umieszczenie odpadów na składowisku, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 290 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska”, nie jest tak, jak sugeruje Odwołujący, że jakoby będzie on zobowiązany do zapłaty kary umownej za okoliczności, które nie ma on de facto żadnego wpływu. W ocenie Izby wykonawca w ramach odbierania odpadów komunalnych odgrywa kluczową rolę w bieżącej kontroli poprawności segregacji odpadów na nieruchomościach zamieszkałych, a w konsekwencji w przeprowadzaniu procedury, o której mowa w art. 6ka ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, a czego zdaje się nie zauważać Odwołujący.

Nie można również tracić z pola widzenia, iż kara administracyjna nakładana na gminę za nieosiągnięcie poziomów recyklingu została uregulowana w art. 9z ust. 2a w zw. z art. 9z ust. 3 w zw. z art. 9x ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Zgodnie z przywołanymi przepisami ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, karę za nieosiągnięcie poziomów recyklingu oblicza się jako iloczyn jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych na składowisku, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 290 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, i brakującej masy odpadów komunalnych wyrażonej w Mg, wymaganej do osiągnięcia odpowiedniego poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu odpadów komunalnych lub ograniczenia masy odpadów komunalnych ulegających biodegradacji przekazywanych do składowania.

Izba chciałaby w tym miejscu podkreślić, iż kara umowna powinna mieć między innymi charakter motywacyjny, a usunięcie jej z postanowień umowy, w tym wykreślenie zapisów zobowiązujących Wykonawcę do osiągnięcia poziomów recyklingu oraz poziomów ograniczenia składowania, jak tego domaga się w żądaniu głównym Odwołujący, doprowadziłoby do sytuacji, w której wykonawca bez ponoszenia żadnych konsekwencji mógłby nie podejmować wysiłków w celu osiągnięcia wymaganych przez ustawodawcę poziomów recyklingu.

Warto w tym miejscu powołać się na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 31 stycznia 2024 r. o sygn. akt KIO 102/24, w którym Izba wskazała: „W konsekwencji nie może też być uznane za zasadne żądanie przez Odwołującego, aby Zamawiający całkowicie wykreślił z projektu umowy § 20 ust. 1 pkt 16 przewidujący kary umowne za nieosiągnięcie ww. poziomów recyklingu. Kara umowna powinna mieć między innymi charakter motywacyjny, zatem usunięcie jej w całości z projektu umowy doprowadziłoby do sytuacji, w której wykonawca bez ponoszenia żadnych konsekwencji mógłby nie podejmować wysiłków w celu osiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu. Jednocześnie Zamawiający zostałby pozbawiony jakiegokolwiek instrumentu służącego do wyegzekwowania od wykonawcy wykonania umowy zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, w tym w zakresie tychże poziomów recyklingu. Żądanie Odwołującego ma więc w istocie na celu zwolnienie go z obowiązku osiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu, co stoi w sprzeczności nie tylko z art. 3b ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ale także z art. 353¹ k.c. choćby w takim w zakresie, w jakim przepis ten wskazuje na ograniczenie zasady swobody umów z uwagi na sprzeczność treści i celu stosunku prawnego z ustawą.”

Niezależnie od powyższego, Izba zważa, iż zastrzeżenie kary umownej nie stanowi naruszenia art. 433 pkt 2 i 3 ustawy PZP zw. z art. 483 § 1 k.c. Należy bowiem zauważyć, że w § 8 ust. 1 pkt 11) PPU, nie zostało zawarte zastrzeżenie kary umownej ani za zachowanie wykonawcy niezwiązane bezpośrednio lub pośrednio z przedmiotem umowy lub jej prawidłowym wykonaniem (prawidłowe świadczenie usługi odbioru i zagospodarowania odpadów przez wykonawcę jest czynnikiem mającym bezpośredni i przeważający wpływ na wypełnienie warunków umowy), ani w zakresie odpowiedzialności wykonawcy za okoliczności, za które wyłączną odpowiedzialność ponosi zamawiający (wykonawca odgrywa kluczową rolę m.in. w bieżącej kontroli poprawności segregacji odpadów na nieruchomościach zamieszkałych). Poza tym, Izba zważa, iż zastrzeżenie kar umownych nie jest samo w sobie nadużyciem nawet, jeżeli są to kary o charakterze gwarancyjnym (tak też wyrok z dnia 4 czerwca 2013 r. KIO 1126/13, KIO 1128/13, KIO 1132/13, KIO 1133/13, LEX nr 1350279). Należy bowiem zauważyć, że kara umowna skorelowana jest z obowiązkiem realizacji przez wykonawcę usług z uwzględnieniem aspektów (wymogów) środowiskowych, dla których ustawodawca, a za ustawodawcą Zamawiający ustanowił stosowny miernik efektywności w postaci tzw. poziomów recyklingu i składowania. Nadto, Izba zważa, iż każdy Wykonawca, w tym i Odwołujący ma pełną swobodę w dobraniu odpowiedniej instalacji, w tym wybraniu odpowiednich procesów przetwarzania odpadów, które mają istotny wpływ na osiągnięcie efektu środowiskowego. Tym samym, wykonawca świadczący usługę odbioru i zagospodarowania odpadów posiada wpływ na

osiągany bądź też nie efekt środowiskowy, a w rezultacie na ponoszoną odpowiedzialność za osiągnięcie bądź nieosiągnięcie celu środowiskowego realizowanych usług, na co słusznie zwrócił uwagę Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie.

Niezależnie od powyższego, Izba zważy, iż wymagania stawiane przez recyklerów, które odpady będą przyjmowane, a które nie (co wynika z dowodów złożonych przez Odwołującego), czy też artykuły prasowe wniesione przez Odwołującego na posiedzeniu, w ocenie Izby mają charakter całkowicie niezależny od Zamawiającego, w tym jego mieszkańców, co w żaden sposób nie powoduje, że Zamawiający naruszył przepisy ustawy PZP, czy KC.

Odnosząc się do zarzutu ewentualnego, tj. naruszenia przez Zamawiającego art. 134 ust. 1 pkt 20 p.z.p., art. 99 ust. 1 p.z.p., art. 16 p.z.p., art. 431 p.z.p., art. 433 pkt 2 i pkt 3 p.z.p. w zw. z art. 8 ust. 1 p.z.p. w zw. z art. 5 k.c., art. 3531 k.c., 387 § 1 k.c., art. 483 § 1 k.c., art. 471 k.c., art. 473 § 1 k.c. w zw. z art. 3b u.c.p.g., art. 9z ust. 2a u.c.p.g., art. 9x ust. 3 u.c.p.g. i art. 12b u.c.p.g. poprzez zastrzeżenie na rzecz Zamawiającego w § 8 ust. 1 pkt 11 Projektu Umowy kary umownej za nieosiągnięcie przez wykonawcę poziomów recyklingu w wysokości rażąco wygórowanej nieuwzględniającej faktu, że na osiągnięcie tych poziomów mają wpływ przede wszystkim okoliczności od wykonawcy niezależne oraz w sposób zakładający nierównomierne rozłożenie ryzyk kontraktowych pomiędzy strony umowy, jest w ocenie niezasadny.

Izba zważy, iż nie będzie powielać argumentacji co do kary umownej, która to argumentacja została przez Izbę opisana w zarzucie nr 1 i która w ocenie Izby oddziałuje bezpośrednio na zarzut ewentualny.

Dodatkowo Izba zważy, iż Odwołujący nie wykazał, aby postanowienia SOPZ, czy PPU, odnoszących się do kary umownej miały charakter nadużycia prawa podmiotowego, czy też naruszenie zasady swobody kontraktowej. W żadnym wypadku nie możemy również mówić o jakimkolwiek naruszeniu zasady równego traktowania wykonawców czy zasady zachowania uczciwej konkurencji wynikających z art. 16 pkt 1 ustawy PZP, czy też zasady proporcjonalności wynikającej z art. 16 pkt 3 ustawy PZP.

W ocenie Izby, kara umowna określona w § 8 ust. 1 pkt 11 PPU ma niewątpliwie charakter motywacyjny, dyscyplinujący, a nie tylko sankcyjny, ponieważ tak ukształtowane postanowienie jak w obecnym kształcie stanowi dla Zamawiającego środek zapewniający, że wykonawca będzie podejmował wysiłki w celu osiągnięcia wymaganych poziomów recyklingu m.in. poprzez działania kontrolne i informacyjne czy też kierowanie odebranych odpadów do instalacji, w których uzyskiwany poziom recyklingu umożliwi spełnienie przez wykonawcę wymagań, stawianych w SWZ.

Tym samym, zdaniem Izby, nieuprawnione jest stwierdzenie Odwołującego o karze umownej za nieosiągnięcie przez wykonawcę poziomów recyklingu w wysokości rażąco wygórowanej.

Nadto Izba zważy, iż pozostałe dowody nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 i 575 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. 2020 r. poz. 2437), obciążając w sprawie o sygn. akt KIO 3270/25 kosztami postępowania Odwołującego oraz w sprawie o sygn. akt KIO 3286/25 kosztami postępowania Odwołującego.

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Przewodniczący: